

IK ZAL DIT NOOIT VOORHEBBEN!?

(Niet 's morgens lezen bij uw boterhammeke met choco en koffie)

De tijden veranderen, wel ik ook!

Ik lees tegenwoordig de gazet omgekeerd. Niet op haar kop, maar van achter naar voor. Toen het A.Vi.Bo.-blad zaliger nog bestond, was dit reeds het geval bij de echtgenotes van de vinkeniers want op de laatste bladzijde stonden de rouwgezondheids- en feestaankondigingen. Goede klapkes voor bij de kapster.

Ik doe dit om reden van *'maak uw dag al niet kapot van bij de koffie'*! Want op de eerste tien bladzijden staat alleen maar gruwel; onnozelheden door en voor grote mensen en zaken die de lezer op stang jagen.

En als u denkt: *"Haha, het sportgedeelte zal anders zijn"*, dan komt u bedrogen uit want ook daar miserie: doodstackels, valpartijen en fraude.

Dan is er nog één kans: het regionaal nieuws. Lap, weer hetzelfde: café sluit, inbraak bij dag want bij nacht is het te donker, hond bijt facteur, vuilzakken mogen maar twintig kilo wegen... Maar daar staan ook de ongevallen uit de streek en daar sta ik bij stil en lees aandachtig.

"Raar", zal u denken en dat is het ook. Maar ik kan mij dik maken... oké, nog dikker... als ik lees dat de aanrijder vluchtmisdrijf heeft gepleegd. Ik weet dat u en ik dit nooit zullen doen maar bijna dagelijks lees ik dit!

Vluchtmisdrijf, één van de slechtste beslissingen die mensenlevens in twee seconden kunnen vernietigen. Ik wil het niet tegenkomen!

En toch hebben psychologen er een uitleg voor waarmee wij meestal niet te sussen zijn. Het zou een instinctmatige reactie zijn van te vluchten na een onkiese daad.

Mijn gedacht, dan is de halve wereld op de vlucht. Rijden onder invloed van drank en drugs, zitten bellen of prutsen, te zware voet, daar niet mogen zijn, geen verzekering of rijbewijs ..., of de bestuurder heeft niets of toch iets gemerkt maar is zich echt van geen kwaad bewust, één procent van de gevallen.

En terwijl ik dit schreef, was het opnieuw prijs op één kilometer van mijn deur. Een fietsende schollier werd geraakt door een voorbij stekende fiets(?) tegen veertig per uur. Beiden tegen de grond.

De snelheidsduivel ontfermde zich eerst over zijn fiets van € 3000, riep naar de jongen: "Alles oké", en reed verder. Gevolg: de jongen zit nu thuis met veertien (!) hechtingen in zijn bovenbeen!

Voor mij mogen ze voor 2023 'vluchtmisdrijf' het woord van het jaar maken. Ooit las ik dat vluchten uit de gevangenis , vluchten voor gevaar, vluchten voor uw leven... niet strafbaar is. De schrijver vroeg zich af waarom vluchten voor een misdrijf wel. Ja man!

Dat ge links en rechts eens kunt verwarren neem ik nog aan maar het is hier wel ná een ongeval en niet vóór, en hier na wel een misdaad.

Ha ja, tot slot voor de voormalige vogelvangsters: 'trekken ín de vlucht' was vroeger geen misdaad, nu wel, hoho.

DOMMEGEM 1955.

Rare naam voor een dorp. Maar het was wat het was. Want de notabelen die honderd jaar eerder een naam moesten kiezen, waren wat te vroeg beginnen vieren en vonden maar geen naam na hun tiende pint.

De waard van de afspanning '*In den dommen*', waar de bijeenkomst plaats vond, kreeg er genoeg van en riep vanuit zijn toog: "*Ge zijt gulder van Dommegem zeker?*" En ja, dat waren ze plots want het werd *Dommegem*.

Zoals gebruikelijk kwam het woord 'dom' meer als gewenst voor in alles en nog wat: de domme schutters, biljarters, kaartsters...

Dus ook 'De Domme Suskewieten'.

Niemand trok zich hier wat van aan, integendeel. Want het was een stimulans om het tegendeel te bewijzen en de '*domme kracht*' werd daar uitgevonden. De D. Suskewieten deden het goed en iedere zondag was er een zetting, de zaterdagavond om de twee weken.

Den dommen van '*In den dommen*' hield zich van den dommen en vulde zijn schof.

In die tijd was er nog geen sprake van 'koning auto'. De vinkeniers en andere cafégangsters kwamen met de vélo, brommer of te voet. *'Glaasje op laat je vallen' was toen normaal*. Blaaszakjes bestonden nog niet want in de combi zouden ze al positief geweest zijn, neenee, grapje...

Dat noemde toen 'het dievenkarreke'.

Op een zwoele zaterdag was het weer zetting geblazen en de gevel van de kerk naast het lokaal stond vol fietsen, een paar brommers en enkele auto's van vinkeniers met 'n een goeien spaarboek!

Tijdens de zetting zakte de barometer snel en een onweder bood zich aan. Na de prijsuitdeling haastten de meeste liefhebbers zich naar huis vooraleer de hemelsluizen opengingen.

Staf had alweer al de tijd van de wereld want hij was met de auto. Allee, meer een wrakske op wielen, maar hij zat droog als het niet te hard regende. Om 22.00 u besluit hij toch naar huis te rijden want zijn Zulma is bang van de bliksem en donder.

Het giet nog steeds water en zijn kampioen Briek zit onder zijn stokken op de achterzetels van het tienjarig 'Geitje', allee, 2CV.

Gelukkig is het niet ver want de ruitenwissers hebben het moeilijk om de ruit te vegen. Staf rijdt traag over de kinderkopkes maar heeft last met het aandampen en gaat op zoek naar een vod die ergens in een vakje ligt.

Hij wijkt wat uit naar rechts, hoort plots een slag, schrikt, tracht na te denken, kijkt in zijn spiegels maar ziet niets tussen de dikke druppels en rijdt in alle verwarring gewoon verder.

“Wat heb ik geraakt”, spookt door zijn hoofd, “een weggewaaide mand, een tak, een hond...?” Eens thuis ziet hij dat zijn rechter koplamp schuin staat en het glas gebarsten is. Het voorrooster staat los, maar geen bloed. Hij is gerust dat het geen dier was en vertelt aan Zulma dat hij een opengewaaid hekken heeft geraakt. Een leugentje om bestwil.

De zondagmorgen stapt Staf het lokaal binnen voor de zetting en hoort van den dommen dat Leon - een biljarter van de club - vroeg in de morgen gevonden is langs het kasseitje en in coma ligt in het hospitaal.

De champetter onderzoekt of hij met zijn fiets gevallen is of aangereden want zijn achterwiel was paraplu. Staf wordt plots wit rond zijn neus want hij weet nog dat Leon iets voor hem vertrokken is in de regenbui.

In zijn hoofd beginnen de twijfels zich op te stapelen: “*Was het geen tak of mand maar Leon? Nee, kan niet want ik zou dat gemerkt hebben...*” Na de zetting gaat hij vroeg naar huis want iedereen heeft zijn verhaal aan de toog en de bedreigingen aan het adres van een eventuele ‘vluchtmisdrijver’ zijn niet mals.

Ook Zulma ziet dat er iets scheelt maar voor alles heeft hij een uitleg of beter gezegd een leugen. De auto gaat in zijn garage en Staf rijdt met de fiets want de

schade zou mogelijks de champetter op gedachten kunnen brengen. Hij heeft slapeloze nachten en dagen vol twijfels en ontkenningen. Teveel naar de toestand vragen van Leon durft hij ook niet en hij gaat in den duik naar het hospitaal, maar moet daar ook vluchten wanneer hij de vrouw van Leon aan het bed ziet zitten.

Staf zijn leven is een hel in zijn hoofd want steeds meer en meer begint hij te denken dat hij ongewild vluchtmisdrijf heeft gepleegd. Om zich aan te geven is het te laat!

Hij gaat met zijn auto naar een garage in de buurgemeente voor herstelling en doet daar nogmaals het verhaal van het ijzeren hekken.

Eindelijk is er goed nieuws want Leon is wakker en zal herstellen. Ook de 2CV is hersteld. Staf begint terug kleur te krijgen en zet alle twijfels uit zijn hoofd.

Maar het venijn zit in de staart want plots staat de garagist die de 2CV herstelde aan de deur bij Staf en zegt: *“Staf, zijde gij geen vélospelde kwijt want er zat ene tussen uwen rooster van uw geitje. Voilà, get ze weere, salu en de kost.”* Staf stond aan de grond genageld.

Het raadsel was in een paar seconden opgelost. Het was de vélospeld van Leon! Hij en niemand anders was de aanrijder. Hij nam zijn vest van de kapstok en ging zich aangeven bij de gendarmen.

Een maand later moest hij verschijnen en kreeg twee maand voorwaardelijk, twee jaar rijverbod en een fikse boete. Maar het ergste was nog dat hij niet meer welkom was 'In den dommen', veel vrienden verloor en heel zijn leven met de rugzak liep waarop stond 'Ik heb vluchtmisdrijf gepleegd'.

De waarheid wint het altijd van de leugen, al moesten de vinken het uitbrengen!
Als ge streepkes teveel gezet hebt, zeg het.

Met een andere vogel gespeeld hebt, zeg het.

Als ge getjokt hebt, zeg het...

Als ge gevoefeld hebt met de bazin, niets zeggen, want ze zullen het wel zien aan uw blauw oog, hoho.

Lucien van GENT